

въ тѣзи ужаснѣ пустынь, и ако бы да ги оставѣтъ ще умрѣтъ отъ гладъ и отъ студъ. Това като примысляхъ въ отчаяніето си, рѣшихъ ся и не ми дойде на умъ даже, че като ся отдалечѣ отъ колата, може да паднѣ въ прѣмеждіе щото и тѣхъ да не намѣрѣмъ вече. Всичкото ми желаніе и стараніе бѣше да пристигнѣ да занесѣ нѣкоѣкъ помощницѣ на теста си и на съпругѣтъ си.

Земамъ пушкѣтъ си и баруть, натоварихъ единѣ отъ коніетѣ съ дрехы и за ѣденіе що имаше и налѣзвамъ въ горѣтъ повече отъ вчерашнійтъ день; выкахъ колкото можихъ вече, а много пѣтя и грѣминувахъ, но дълбоко мълчаніе владѣеше вврѣдъ на около. Трѣгнахъ пакъ да вървѣмъ и като стигнахъ до едно мѣсто, дѣто лѣсътъ бѣше толкозь честъ, щото и конѣтъ не можаше да мине, вързахъ го о едно дърво, и въ отчаяніето си като зехъ прѣдъ очи каквото и да ми ся случи, трѣгнахъ напрѣдъ съ пушкѣтъ въ рѣцѣ и задѣнахъ съ нѣщо за ѣденіе. Повече отъ два часа ся скытахъ така, и мѣкытъ ми часъ отъ часъ нарасвахъ, когато най-послѣ съгледахъ челоуѣчески стѣпки по снѣгѣтъ.

Насърденъ отъ надеждѣ, хванѣхъ тѣзи дпри и не далеко видѣхъ Пулосскаго почти голъ, настрѣхнахъ отъ гладъ и отъ студъ и непознатъ даже и на моитѣ очи. Той ся мѣчеше да ся привлече при мене и да ся обади на выковетѣ ми. Щомъ го наближихъ, впуснѣ оя съ адчностъ къмъ това що носяхъ за ѣденіе.